

Motion till riksdagen 2006/07:Ub360

av **Sven Gunnar Persson (kd)**

Resurserna till elever med hörselnedsättning

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att barn med hörselnedsättningar bör få bättre tillgång till teckenspråk, hörseltekniska anpassningar och hörselutbildade lärare i skolan.

Motivering

Över en miljon människor har i dag olika grader av hörselnedsättning. Antalet ökar och har blivit ett stort och växande folkhälsoproblem. En utsatt grupp är barn. Enligt Hörselskadades Riksförbund (HRF) finns i dag minst 6 505 hörselskadade och döva barn i Sverige.

För att barn med hörselnedsättningar ska få samma möjligheter till utbildning som hörande elever behöver de gå i en skola med mindre klasser, god ljudmiljö, hörselteknisk utrustning, tillgång till teckenspråk samt personal med hörselpedagogisk utbildning. Enligt HRF är 56 % av alla hörselskadade barn och ungdomar i behov av en sådan skola. Annars kan de få problem med att följa undervisningen och riskera att bli utanför eftersom det kan vara svårt att höra vad som sägs i klassrummet och på raster.

Statistik från HRF visar dock att endast 17 % av alla hörselskadade och döva elever erbjuds en sådan skola. Majoriteten, 83 %, går i vanliga skolor där ljudnivån ofta är dålig och tillgången till hörselteknisk utrustning obefintlig.

Det får ofta konsekvenser senare i livet. Många hörselskadade elever lämnar grundskolan och gymnasiet utan godkända betyg. Hela 37,2 % av de sökande 2001–2005 till Riksgymnasiet för hörselskadade var obehöriga. Det innebar att de inte var godkända i ett eller flera av kärnämnen svenska, engelska och matematik. Det kan jämföras med att genomsnittet för hela landet

Fel! Okänt namn på

under samma tidsperiod var 10,5 %. Endast 10–15 % av alla hörselskadade beräknas gå vidare till högskolan efter gymnasiet.

För att hörselskadade ska få en bra start i livet är det viktigt att utbildningsväsendet kan tillhandahålla skolor med teckenspråk, hörseltekniska anpassningar och hörselutbildade lärare. Det är en förutsättning för att barn med hörselnedsättningar ska kunna utveckla relationer, språk och färdigheter på sina egna villkor.

Stockholm den 24 oktober 2006

Sven Gunnar Persson (kd)